

As disse kaerte wörren verstuurd . . . e-k mien taak as echtgenoot volbracht. Dät iene kleine zinnegien veurofgaond an de huwelijksvoltrekking . . . **"tötdät de dood oe skeidt"** . . . is de wärkelijk-eid ewörren . De stried is e-streden en de zörgtaken bint veurbij.

As de roze is uut-ebluud

Aer bruidsboeket beston uut rooie rozen . . . van die donkerrooien . . . töt een andzaam bussien samen-ebunnen.

Lange e-k op de uuwelijksdag-daotum probeert dezelve soort rozen, *die donkerrooien op van die lange stengels*, veur de vrouwe mèn te brengen in de antallen die met de jöörtallen in aoverienstemming kwammen. De trouwdaotum vielen in december . . en dan bint die lange rooie rozen niet altijd te kriegen en zowel . . dan ingen der ook weer een prieskaertien an.

Now kon mi'jzelf dät gien iene moer skèlen, en gonge der altijd maer vanuut . . **"as op is . . . is 't èten edaon"**, maer de vrouwe adden döör de meistens wel muute mèn. De vrouwe wazzen aover 't algemeen toch al niet zo van snie'bloemen, zij ad liever planties . . *"want der e-j langerder wat an"*.

Die argumentasie is veur mi'j niet stèkoldend, maer der drukte aover maken wi-j ook wel laoten. Toen de erinnering an de trouwdag makkelijk de 100 gulden an rozen te baoven gonk, wol de vrouwe die ook niet meer ebben . . en dus resten mi'j eigenlijk niks anders . . . **dan maer niet !**

Zo kwamp 't da-k ook maer zelden een blumegien mènbrache. Toch kröp 't bloed soms wöör 't niet gaon kan, en lestens kwam ik langes een stallegien met reusies en e-k zo een graai edaon . . in dit geval gèle reusies en niet van die ele groten . . gewoon een andzaam bussien. Ik oeve niks met bloemen te zeggen . . . maer de vrouwe kon 't toch nog wel waerden.

De zörg umme de resterende tied van lèven wat te verangenamen, zit em allenig en uitslutend in de kleine dingen. Oe bewust dät 't oftellen stillegiesan is begunnen, mu-j gien oge verwachtingen meer maken. 't Laoten gewèn is völle makkelijkerder en 't stellen oe ook minder teleur. Dät ef dus niks te maken met da-j 't niet anders adden ewild, maer 't niet willen anvaerden maken 't allenig maer zwöörder.

En toch juist die lotsanvaerding . . de vrouwe is ter zo onveurstelbaer berustend in, dät ik zo of en toe de kriebels der van kriege, en dus mos een bossien reusies maer weer wat fleurigs in uus brengen.

Met een goeie wèke gaon de köppies angen en ku-j de ele bos net zo goed onderstebaoven an de mure te dreugen angen.

Wöörumme ? . . . Ik adde al in de kop der op de ien of andere meniere wat met te doen . . *een veraeltien van maken*.

Want uut-ebluude reusies verliezen dan de elder-eid van kleur, maer bint döörumme niet nutteloos en stellen mi'j in staot in de directe naobi'j-eid bi'j de vrouwe waakzaam te blieven en de tied met skrieven te vullen . . . dät klinken, *onder disse umstandigeden*, angenamer dan "**de tied te doden**".

De uut-edreugde roze lieken in nikst meer op de bloeme die ze eerder wazzen. Toch waog ik 't ter op der anders tegenan te kieken.

Ook disse dörre dingen ebben een skoon-eid, en gèven döormèe an dät ter an alle stadia van 't lèven een skoon-eid bestied, die ie allenig maer oeven te willen zien.

As oe dät wil lukken . . is 't anvaerden iniens een stuk makkelijkerder.

Een dörre uut-ebluude roze, *of zoa-j willen elke bloeme*, ieten in 't algemene spraakgebruuk . . **dood**. Toch . . a-j der iens goed naor kieken ku-j aoste niet anders dan oe veurstellen oe as of e döörveur wazzen.

Ie kieken naor de realiteit van now . . en denken an een veurbi'je werkelijk-eid.

Dus as de mense uut de tied is eraakt en is begraven of cremeerd, ku-j de persoon oe nog steeds veur de geest alen. Ie zien in oew gedachten de betrökkene as 't waere veur oe. Vandöör da-k altied ebbe beweerd dät een mense pas "**echt dood**" is . . . as ter gieniene meer an em denken.

Veur mi'j is dät dan ook de ienige verbinding met 't begrip van 't ieuwige lèven.

Aovertuugd dät ter aover 100 jöör gieniene meer zolle wèèn die zich druk maken aover wie of ik bin ewest, is veur mi'j een foto van een uut-edreugde roze op een rouwkaerte niks anders dan een erinnering an oe 't iens wazzen.

*Wi'j lèven now ienmaol met erinneringen
in een geleende tied van 't bestaon !*